

SZEGEDI NÉPLAP

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT SZEGEDI LAPJA

I. évfolyam, 21. szám

Ara: 50 fillér

Csütörtök, 1956. december 13.



Ki fizeti meg és miből?

Könnyen kiáltják egyesek szajkózva a nyugati rádió felhívását: sztrájk. Mit akarnak ezek? Semmiesetre sem a jót, a munkások érdekében valót. Sajnos, néhány munkástanács anélkül, hogy alaposan meggondolná, visszhangként kiáltja: sztrájk. És mit mond az egyszerű munkás? Legfeljebb zúgolódik, s ha tetszik, ha nem, abba kell hagynia a munkát.

Ki fizeti ezt meg neki és miből? Egyre többen kérnek erre választ a szakszervezettől, a munkástanácsoktól.

Közeledik a tél. Tüzelőre, meleg ruhára, s nem utolsósorban élelemre van szükség, különösen ott, ahol több száz kér kenyeret naponta. Pénz nélkül semmit sem adnak. A munkásnak pedig nincsenek a ládafiában élére rakva a vasalt századok. Ő abból él, vásárol, amit fizetésekor a borítékban kap. Az pedig nem közömbös, hogy mennyit kap. Ezért zúgolódik, zsörtölődik, hogy ki fizeti meg az elherdált időt. Persze, akiknek jobban megy, ahol ketten is keresnek, ott könnyebben legyintenek: kibírjuk. De ők se sokáig.

Sürgetik a választ a kérdéshez, hogy ki fizeti meg és miből. A hang egyre határozottabb, követelődőbb, de még mindig csak elszórtan jelentkezik. Bátorítani, erősíteni kell ezt a hangot, mert jogos, mert nem a munkások érdekét szolgálja a sztrájk. Adjanak választ rá, — ki fizeti meg az elpocsékolott időt? Talán a munkástanács? Erre vajmi kevés remény van. Sőt, egyáltalán nincs is. A munkástanács a gyár gazdája, tehát a munkáltató. Ha pedig a munkáltató rendeli el az üzemzűnetet, arra az időre bért kell fizetnie. A fennálló törvényes rendelkezések értelmében ilyen kifizetéseket pedig nem eszközölhet a munkástanács. Jogosan aggodni a munkások, hogy a sztrájk nyomán csak ők károsodnak. Károsodnak, mert ez a munkáshatalom ellen van, a munkások érdeke ellen van, — kapitalista érdekekért. A sztrájk kihatását elsősorban maga a munkás tapasztalja majd a vékonyabb borítékban, a kevesebb fizetésben.

Ki fizet a Gőzfűrés munkásainak, vagy a papucos szövetkezet dolgozóinak? Itt a szövetkezetben is, bár a munkástanács erre nem adott utasítást, néhány sztrájkra hívó szava után csendben ül-

dögélnék munkapadjaik mellett a szövetkezet tagjai tétlenül. Van, aki a piacon sétál, elüti valahogy az időt, jóformán azt sem tudja, miért sztrájkol. Ok sem és a tápéi hajójavító munkásai sem tudták, mikor megkérdeztük tőlük, hogy miért sztrájkolnak. Azt hallották, hogy mások sem dolgoznak, s úgy döntöttek egyesek javaslata alapján, hogy ők sem. Nem gondolták meg, hogy milyen következményei lehetnek elsősorban saját magukra nézve, ha olyan könnyen adnak a hallomásra, a demagóg uszításra.

Ki lehet felelőssé tenni? Vagy majd kit vonnak előbb-utóbb felelősségre a munkások, ha megsokallják a huzavonát, amit velük tesznek? Talán a munkástanácsok a hibásak? Nem. Ezt nem állíthatjuk mindegyikre határozottan. Ha a munkások új, nagyszerű demokratikus szervezet hibáztatnánk csak úgy egyszerűen, nem cselekednénk helyesen. Hibát követhet el természetesen, mert hallgatnak olyanokra, akiknek semmi közük a munkástanácshoz, akik visszaélnék a munkástanácsok népszerűségével. Azokat kell felelőségre vonni és kivül tenni a munkástanácsokon, akik igyekeznek rávenni a többi tanácstagot megfélemlítéssel, terrorral munkáserdekekkel szembe fordító határozatokra. Azokat, akiknek semmi közük nem volt a dolgozóhoz, ha csak annyi nem, hogy kiszákmányolták, dolgoztatták, vagy elnyomták őket.

Ha nem termelnek az üzemek, nincs amiért pénzt kapjanak és nem lesz amivel fizessenek. Ez alól nem kivétel a nagyüzem, a kisüzem, vagy a szövetkezet sem. Ahol nincs pénz, ott nem tudnak fizetni a munkásoknak. Tehát, ha arra buzdítjuk a munkást, hogy ne dolgozzék, szájától vonják el a kenyeret, ugyanakkor a népgazdaságnak ártnak. Tehát a sztrájk nem a munkástanácsok, a dolgozók érdekeit szolgálja. Az első pedig a munkáserdek. Hallassa éppen ezért szavát a munkások érdekvédelmi szervezete, a szakszervezet. A szervezett munkások összefogásával és erejével vegyék fel a harcot a sztrájkra uszítókkal szemben, emeljék fel szavukat, követeljének nagyobb felelősségvételt a munkástanácsoktól a munkások, minden dolgozó érdekében!

Kormányrendelet

a magániparosok és magánkereskedők által foglalkoztatott alkalmazottak után járó külön általános jövedelemadó megszüntetéséről

A magyar forradalmi munkás-paraszt kormányrendelet adotta ki a magániparosok és magánkereskedők által foglalkoztatott alkalmazottak után járó külön általános jövedelemadó megszüntetéséről.

A rendelet értelmében az alkalmazottat foglalkoztató magániparosok és magánkereskedők terhére 1956. november 1-től hatályát veszti.

Az általános jövedelemadóról szóló 13.400/1948/1947. I. 7. számú rendelet módosításáról és kiegészítéséről szó-

ló 15/1955. M. T. számú rendelet 8. §-a 1956. november 1-től hatályát veszti.

Megválasztották az MSZMP megyei intézőbizottságát

A szombaton tartott megyei küldöttértekezleten 25 tagú MSZMP megyei pártvezetőséget választottak. A megyei pártvezetőség hétfőn ülést tartott, amelyen sorából 7 tagú intézőbizottságot választott. Az intézőbizottság tagjai: Gervai Miklós szerkesztő, Fehér Lajos kubikos, Szilágyi Júlia nő sza-

bogéd, Németh Károly húsvári munkás, Vad János ipari munkás, Róza István ipari munkás és Török László kubikos.

Az intézőbizottság a megválasztása után nyomban ülést tartott és megkezdte a pártszervezéssel kapcsolatos munkáját.

Horváth Imre külügyminiszter nyilatkozata az ENSZ-közgyűlés december 11-i ülésén

New York (TASZSZ). Az ENSZ-közgyűlés december 11-i délelőtti ülésén nyilatkozott Horváth Imre külügyminiszter, a Magyar Népköztársaság ENSZ-képviselője.

Horváth Imre kijelentette: „A magyar delegáció azt a céllal küldte ki kormányát az ENSZ jelenlegi üléséjére, hogy az ENSZ teljes jogú tagjaként más államokkal együtt részt vegyen az alapvető nemzetközi problémák megvitásában.

Küldöttségem azonban rámutat arra a tényre, hogy az Egyesült Államok küldöttsége és néhány, az Egyesült Államok befolyása alatt álló ország küldöttsége felszólalásokban, valamint néhány határozati javaslat-

ban több kísérletet tett arra, hogy beavatkozzék Magyarország belügyébe. Ezeket a kísérleteket a magyar küldöttség kormányának utasítására több ízben elutasította és következetesen el fogja utasítani a jövőben is.

Ugyanakkor, minthogy a magyar kérdés majdnem állandóan napirenden szerepel, több küldöttség durva és szígyenletes formában sértegette a Magyar Népköztársaság kormányát és küldöttségét, olyan formában, amely összeegyeztethetetlen Magyarország szuverenitásával és a magyar nemzet méltóságával.

Tekintettel a mondottakra, a magyar küldöttség nem vesz részt a közgyűlés XI. ülésének munkájában addig, amíg a magyar kérdés megvitatása nem fog megfelelni az ENSZ-alapokmány szellemének. A nyilatkozat elhangzása után a magyar küldöttség valamennyi tagja elhagyta az üléstermet.

Politikailag is legyőzzük az ellenforradalmat

A jelenlegi helyzet értékelésénél abból kell kiindulni, hogy az utóbbi időben az ellenforradalom nagyon erősen tért vesztett. Kétségtelen, hogy az ellenforradalmároknak sok jóhíszemű, becsületes embert is sikerült megteveszteniük, de most már fokozatosan felbomlott, erősen összeszűkülött tömegbázisuk. Ez nemcsak annak tudható

be, hogy az emberek egyre nagyobb számban felismerik az ellenforradalom veszélyét és elhatárolják magukat az ellenforradalmi elemektől. Vannak olyanok, akik különösebb politikai megfontolás nélkül kerültek szembe az ellenforradalmi erőkkel, azért, mert elítélik a közbiztonság fenyegetését, a rend megbontását, amivel

Kinevezték Jugoszlávia budapesti nagykövétét

Belgrád (Tanjug): Joszip Broz-Tito köztársasági elnök Jovo Kapičičot, a külügyi államtitkárság eddigi államtanácsosát Jugoszlávia magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövétévé nevezte ki.

Ugyanazzal a rendelettel visszahívta Dalibor Szoldatšot, Jugoszlávia eddigi budapesti rendkívüli és meghatalmazott nagykövétét, aki más beosztást kapott a külügyi államtitkárságban.

Értekezlet az MSZMP alapszervezeteinek elnökei számára

Ma, délután 4 órakor a megalakult MSZMP alapszervezetek intézőbizottságának elnökei számára a Magyar Szocialista Munkáspárt ideiglenes szegedi intézőbizottsága értekezletet tart a Móra Ferenc sétány 10 szám alatti pártszékházában.

Kormányrendelet a mezőgazdaság-fejlesztési járulék megszüntetéséről

A magyar forradalmi munkás-paraszt kormány határozat hozott a mezőgazdaság-fejlesztési járulék megszüntetéséről. A határozat ki-

mondja, hogy a mezőgazdaság-fejlesztési járulék újabb szabályozásáról szóló 1004-1954. M. T. számú határozat január 1-ével hatályát veszti.

az ellenforradalom változatlanul kísérletezik. Az emberek egyre erősebb az a felismerés, hogy az ellenforradalmi elemek által sugalmazott módszerekkel nem lehet a normális élet felé haladni.

A legegyszerűbb emberek is megértik, hogy ehhez feltétlenül alapot kell teremtenünk. Ez az alap pedig semmiképpen sem lehet a sztrájk, a lövöldözés, a bizonytalanság. Az emberek megértik, hogy a jövő alapja nem lehet az, hogy nem dolgoznak, de a pénzt felveszik és a meglévő készleteket elfogyasztják.

Van másik oka is annak, hogy a visszaszorított ellenforradalom most dühödtébbé vált. Ez az ok a forradalmi erők jelentkezése. Megkezdődött, s erőteljesen folyik az MSZMP szervezése. November 4-e után az ellenforradalom egyik követelése az volt, hogy az üzemekben ne legyenek pártszervezetek. Most azonban folyik a párt szervezése az egész országban. Még nem elég aktívák a pártszervezetek és a párttagok, még nem lépnek fel bátran az ellenség félrevezető hazugságaival szemben, de már maj tevékenységük is sok az ellenforradalmároknak, mert érzik, hogy a megkezdődött pártszervezetek jó politikai felvilágosító munkáját kihúzza alóluk a talajt és a becsületes dolgozók a jelenleginél is nagyobb számban fordulnak szembe az ellenforradalommal.

Minden tisztességes szándékú embernek pártállásra való tekintet nélkül együttesen kell fellépnie az ellen, hogy az ellenforradalmi elemek úgy tüntessék fel magukat, mintha a munkások nevében beszélnének. Ez nem a párt kérdése, ez az egész nép jövődjének kérdése.

Megdöbbenést és félelmet idézett elő az ellenforradalmároknál, hogy a munkástanácsok december 6-án megjelentek az utcán nemzetiszínű és vörös zászlókkal. Az ellenforradalmároknak megértették, hogy nekik végül van, ha az utcán is a forradalmi tömegek veszik át a vezetést.

Felbőszítette az ellenforradalmárokat a magyar karhatalomban történt változás. A karhatalmat természetesen tovább kell még erősíteniük, de már jelenlegi erejűt is sokallják, s gyengíteni akarják az ellenforradalmárokat. A tömegek bizalommal fordulnak a magyar karhatalom felé, mert látják, hogy határozottan és kellő erővel védi a rendet és a nyugalmat.

Mindaz rohamosan leszkít az ellenforradalom tömegbázisát. Egyre inkább olyan választás elé kerülnek, hogy most már nekik kellene megjelenniük az utcán. Nem tudnak többé félrevezetett embereket, különösképpen fiatal gyerekeket meggondolatlan cselekedetekre rábírni. Amikor ellenforradalmárokról beszélünk, azokra gondolunk, akik most meghúzódnak a háttérben, s külföldi imperialistáktól kapott megbízás alapján onnan igyaztják a félrevezethető embereket.

(Folytatás a 2. oldalon)